

РЕШЕНИЕ

№ 24072

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8435** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Специализирани офис решения“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 1, чрез адв. Р. К. срещу Акт за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ № ДНД23-ТД26-70/24/16.01.2024 г., издаден от Д. Г., на длъжност инспектор в отдел “ОП - Н./В.” на „Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, потвърден с решение СфД24-РД28- 132/04.04.2024 год. на Директор дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община

Жалбоподателят поддържа, че обжалваният АУЗД, потвърден с решение на Директора на Дирекция „Общински приходи“, е неправилен и незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения на административно производствените правила и е необоснован. Твърди, че обекта, който стопанисват и за когото са начислени описаните в административния акт такси битови отпадъци находящ се [населено място], район „Н.-В.“ [улица]/4-та/ № 7, представляващ поземлен имот и сграда, не е снабден с контейнер за смет и не е налице извършване на услуга сметоизвозване от страна на общината, поради което не дължал плащане за неизвършени услуги. С оглед на изложеното, с жалбата се иска отмяната на АУЗД потвърден с решението на Директора на Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община.

В проведените публични съдебни заседания по делото жалбоподателя, се представлява от адв. К., с надлежно процесуално представителство. В хода по същество на делото се поддържа становище

за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на АУЗД, като се моли оспореният акт да бъде отменен по подробни съображения изложени в жалбата. Претендира се присъждането на разноски по делото съобразно представен списък.

Ответникът - Директора на Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена по доводи изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че началото на административното производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е образувано с Наредване с рег. № ДНД23-ТД26-70/15//18.12.2023 г. издадено от Д. Г. на длъжност инспектор в отдел ОП-Н./В., за установяване и начисляване на такса битови отпадъци за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2023 г. на "Специализирани офис решения" ЕООД с ЕИК[ЕИК]

Предмет на производството е недвижим имот с партиден номер 7204F68903 представляващ земя и търговски обект, находящ се в [населено място], р-н Н., [улица]. Липсва спор по делото, че жалбоподателя е собственик на имота, съгласно, нот.акт № 61 том I рег. № 2994 дело № 57/02.06.2015 г., като имотът попада в района на населеното място /гр.С./ съобразно приети устройствен общ план на [населено място]. В тази връзка в административната преписка е представена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/30.07.2015 г., с която от жалбоподателя е деклариран придобитата 1/1 идеална част от Земя с площ 2 300.00 кв. м., идентификатор 68134.1369.802, която има застроена площ от 122.00 кв.м. и отчетна стойност в размер 154 219.39 лв. и Сграда - Търговски обект, с година на построяване 1985, конструкция М1, с общо РЗП на обекта 122.00 кв.м., отчетна стойност 8 размер на 8180.10 лв., партида № М 7204F68903, с адрес на местонахождение на имота в [населено място],[жк], [улица]. Представени са Скица на поземлен имот № 15-106467-16.03.2015 г., с идентификатор [ЕГН].802, адрес: [населено място], район Н., [улица], площ: 2146 кв. м.; трайно предназначение на територията: урбанизирана; начин на трайно ползване: за друг вид производствен, складов обект. Скица на поземлен имот № 15-140431-03.04.2015 г., с идентификатор [ЕГН].802.1, адрес: [населено място], район Н., [улица], за сграда разположена в поземлен имот с идентификатор [ЕГН].802, със застроена площ: 122 кв. м. и с брой етажи: 1; предназначение: сграда за търговия. Справка за закупени сгради, земя /ДМА/ през 2015 г. от „Специализирани офис решения“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по сметка 201 - дълготраен актив: Земя ПИ с идентификатор 68134.1369.802, адрес на актива: С., р-н Н., [улица], документ: Нотариален акт № 61, том I, рег. 2994, дело № 57/20125 г., дата на придобиване - 02.06.2015 г., отчет № 2994, дело № 57/20125 г., дата на придобиване стойност 154 219.39 лв. площ 2 300 кв. м.; по сметка 203 – дълготрайни активи. Сграда с идентификатор 6813А.1369.802.1, адрес на актива: С., р-н Н., [улица], документ: Нотариален акт № 61, том I, рег. № 299А, дело № 57/20125 г., дата на придобиване - 02.06.2015 г., отчетна стойност 8 180.10 лв., площ 122 кв. М.

Установява се от приобщената по делото административна преписка, че с писмо изх. № ДНД23-ТД26-70/14//18.12.2023 г. жалбоподателят е уведомен на основание чл. 26, ал.1 от АПК във вр. §2 от ДР на ДОПК за започналото административно производство по реда на чл. 107, ал.3 от ДОПК.

С писмо изх. № ДНД23-ТД26-70/21/18.12.2023 г. е изпратено запитване до Столичен инспекторат - [населено място] относно предоставяне на информация, доказваща извършването на услугите по

сметосъбиране и сметоизвозване, поддържането на чистотата на Столична община. Получено е становище от Началник отдел РИ „Н.“ в което се установява, че имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци на район „Н.“ за периода 01.01.2018 - 31.12.2023 г. Най-близка точка до имота е на [улица] - жп. Гара „И.“, на която е разположен 1/един/ брой контейнер -1100 л. за битов отпадък с кратност на извозване 1/един/ път седмично - на общо основание. Съгласно заповедите на кмета на Столична община, нежилищния имот обект на административното производство се намира в границите на организираното сметоизвозване и сметосъбиране

От приобщените по делото доказателства се установява, че за 2018 г., съгласно заповед рег. № СОА17-РД-09-959/30.10.2017 г.; за 2019 г. съгласно заповед рег. № СОА18-РД09-1212/30.10.2018 г.; за 2020 г. съгласно заповед рег. № СОА19-РД09-1481/31.10.2019 г.; за 2021 г. съгласно заповед рег. № СОА20-РД09- 2735/30.10.2020 г.; За 2022 г. съгласно заповед рег. № СОА21-РД09-1437/29.10.2021 г. и за 2023 г. съгласно заповед рег. № СОА22-РД09-1887/29.10.2022 г. всички издадени от кмета на СО, имотът попада в т.1 на всяка една от тях и е в границите на териториите, в които се извършва организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци от Столична община, на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, който е с местоположение в [населено място], район Н., на [улица]. От страна на жалбоподателя за проверяваните години не са подавани декларации по чл. 23, ал. 1, за вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през всяка една от ревизираните години, както и по чл. 27, ал. 2 от Наредбата, че съответният имот няма да се ползва през цялата съответна календарна година, за да не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Няма издадена заповед на основание чл. 24, ал. 1 от Наредбата от кмета на общината, за допускане на пряко договаряне с фирма, извършваща услуга по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци за нежилищните имоти на предприятието. Тези обстоятелства са установени в хода на производството по реда на чл.107, ал. 3 от ДОПК извършена насрещна проверка с рег. № ДНД23-ТД26-70-/19/ от 20.12.2023 г.

В горната връзка е издаден АУЗД рег. № ДНД23-ТД26-70-/24/16.01.2024 г. от Д. Г. Г. на длъжност „инспектор“ в отдел "Общински приходи - Н./В.“, с който за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2023 г., са начислени задължения за местни такси за битови отпадъци, общо в размер на 9 743.94 лв., представляваща главница и лихви в размер на 3 098.42 лв.

Издадения АУЗД е оспорен по административен ред, като с решение № СфД24-РД28-132/04.04.2024 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община, същият е потвърден.

По делото са събрани гласни доказателствени средства с разпита на свидетеля Р. А. Л., който заявява, че неговата фирма е наемател на имота от 2017 г. и от тази година до днешна дата пред обекта и в близост до него няма контейнер за смет. Съдът не кредитира показанията на свидетеля Л., доколкото същия е заинтересовано лице по смисъла на чл. 172 от ГПК и същите са противоречиви и не кореспондират на останалите доказателства по делото.

По делото е приобщена административната преписка и представени от страна на жалбоподателя писмени доказателства.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от активно легитимирана страна, имаща право и интерес от обжалването, АУЗД е обжалван в срок

пред горестоящия в приходната администрация орган, който го е потвърдил. Изчерпването на реда на задължителното административно обжалване и подаването на жалба в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК налагат извод за нейната допустимост.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, в изпълнение на задължението си за служебна проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намира, че оспореният АУЗД, потвърден с Решение на горестоящия орган, е издаден от компетентен орган, с установена по делото компетентност, съгласно заповед № С023-РД-09-2483/17.11.2023 г. на кмета на СО, с която са оправомощени като органи по приходите лицата, заемащи длъжността инспектор по приходите, каквато заема издателят на АУЗД. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според алинея трета на същата правна норма, в производствата по чл. 4, ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал. 4, служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината. Според алинея пета на същата правна норма, ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите. Съгласно чл. 9б от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал.1-5 от ЗМДТ. Предвид тази правна регламентация и представените доказателства, съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК, вр. §2 от ДР на ДОПК.

АУЗД е издаден при спазване на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2 от АПК, вр. §2 от ДР на ДОПК, като съдържа правни и фактически основания за издаването му, които са изложени подробно относно дължимия данък ТБО, поради което настоящият съдебен състав на съда намира, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения.

При преценката си за законосъобразност, съдът, следва да обсъди съответствието му със материалния закон.

С оспорения в настоящото производство АУЗД № ДНД23-ТД26-70/24/16.01.2024 г., издаден от Д. Г. Г., на длъжност „инспектор“ в отдел „Общински приходи С.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община е прието, че приложима е разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО на база на която норма е определено размерът на дължимото се задължение, като е взето предвид, че за всеки един от периодите от страна на задълженото лице не намират приложение на чл. 23, ал. 1 и чл. 24 от НОАМТЦУПСО.

Липсва спор по фактите по делото, като в случая спорът е правен и се свежда до това как следва да се определи дължимата ТБО за процесните периоди от 2018 г. до 2023 г. Между страните е спорно също, дали през процесния период СО е осъществявала услугите, за които се дължи заплащане на ТБО.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината

На основание чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за извършвани от

общината услуги по [чл. 62](#) на територията на общината. В ал. 2 е посочено, че видът на предлаганите услуги по [чл. 62](#) на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Задължени за заплащане на таксата, съгласно чл. 64 от закона, са лицата по чл. 11 от с.з. – собствениците и ползвателите на недвижими имоти на територията на страната. В настоящия случай е безспорно, че „„Специализирани офис решения“ ЕООД е собственик на процесния недвижим имот.

Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ в относимата редакция за периода от 2018 г. до 31.12.2019 г. (ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.) таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за:

1. осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;
2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) събиране, включително разделно, на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за третирането им;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, включително отчисленията по чл. 60 и 64 от Закона за управление на отпадъците;
4. почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

Съгласно чл. 66, ал. 1 в ред. ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г., дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват:

1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците - за услугата по чл. 62, т. 1;
2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци - за услугата по чл. 62, т. 2;
3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване - за услугата по чл. 62, т. 3.

Разпоредбата на ал. 2 от с.з. предвижда, че всички относими за календарната година разходи на общината за извършване на дейности по предоставяне на услугите по чл. 62 се включват в план-сметка за годината за всяка от услугите по чл. 62 и по източници на финансиране.

В настоящия случай по делото са представени решения на Столичен общински съвет (СОС), с които е приета план-сметка и е определен размерът на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията по чл. 23, чл. 24 и чл. 26 от НОАМДТЦУПСО за всяка от процесните години, както следва: за 2018 г. – с решение № 793 от 21.12.2017 г., за 2019 г. с решение № 857 от 20.12.2018 г., за 2020 г. с решение № 52 от 30.12.2019 г., за 2021 г. с решение № 626 от 17.12.2020 г. на СОС, като с посочените три решения таксата сметосъбиране и сметоизвозване

на битови отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистота на територията за обществено ползване в промили върху данъчната на имота е разпределена за посочените периоди както следва: - **3.60%о** за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци; - **2.40%о** за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци - **4.00%о** за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. За периода от 2022 г. до 2023 г., с решение № № 809 от 16.12.2021 г. на СОС и решение № 809 от 20.12.2018 г. на СОС е прието, че се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, за обезвреждане 8 депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистота на територията за обществено ползване 6 промили върху данъчната на имота, разпределени както следва: - 3.10%о за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, - 2.60%о за обезвреждане 6 депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4.30%о за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Със заповеди № СОА17-РД09-959/30.10.2017 г.; № СОА18-РД09-1212/30.10.2018 г.; № СОА19-РД09-1481/3110.2019 г.; № СОА20-РД09-2735/30.10.2020 г., № СОА21-РД09-1437/29.10.2021 г. и № СОА22-РД09-1887/29.10.2022 г. на кмета на Столична община са определи границите на териториите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, в които са включени имотите попадащи в район Н., в това число и имотът на жалбоподателя. Видно е също от представено по делото становище от РИ "Н.", че най-близката точка до имота е на [улица] – жп Гара „И.“, на която е разположен 1 брой контейнер -1100 л. за битов отпадък с кратност на извозването 1 път седмично – на общо основание.

С оглед на горното, безспорно се установява, че за процесните години 2018 – 2023 участъкът, в който се намират имотът на жалбоподателя, е включен в териториите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, като същевременно е определен размерът на таксата за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани от страна на жалбоподателя.

Разпоредбите на чл. 67, ал. 1 от закона в различните редакции въвеждат принципа на понасяне на задължението за таксата за битови отпадъци от причинителя им съобразно количеството им, като се предвижда, че размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци и размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците.

Следователно, видно от цитираните норми, таксата за битови отпадъци се дължи, доколкото такива са генерирани и съответно услугата е предоставена. Последното е част от фактическия състав на възникването на задължение в тежест на собственика на недвижим имот. За разлика от данъчната тежест, която се дължи независимо от предоставяне на услугата, за дължимостта на ТБО изпълнението ѝ от общината следва да бъде доказано. От друга страна, собственикът има възможност да подаде декларация, с която да заяви, че в определен период няма да ползва имота и съответно няма да дължи такса, съгласно чл. 27, ал. 2 от Наредбата, каквато възможност не е предвидена за ДНИ.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (накратко НОАМТЦУПСО) за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване по реда на чл. 22, т. 1, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез дирекция „Икономика и търговска дейност“ декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината.

В чл. 24 от Наредбата е предвидена алтернативна възможност - за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, предприятията подават в срок от 1

октомври до 30 ноември на предходната година молба по образец до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност".

Съгласно чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите като разпределението на размера на промила е, както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

За процесните периоди от дружеството-жалбоподател няма подадени такива декларации, нито декларации по чл. 23, чл. 24 или чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО. Молби на основание чл. 24, ал. 1 и ал. 3 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване не са подавани през всеки от периодите, както и няма данни да е подавана декларация по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО, според която имотът няма да се ползва през съответната година.

Предвид горните обстоятелства, основата за облагане с ТБО на имота на жалбоподателя за спорните периоди е определена пропорционално в промили на основание чл. 26, ал. 1 по реда на чл. 22, т. 3 от НОАМТЦУПСО.

Със събраните по делото свидетелски показания на свидетеля Л., които съдът както посочи по-горе кредитира при условията на чл. 172 от ГПК с оглед неговата заинтересованост като наемател на имота и ценени с оглед останалия доказателствен материал по делото не може да се оборят изводите на административния орган, че не е извършвана дейност по услуги по сметосъбиране, сметоизвозване и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

От друга страна, жалбоподателят не е оборил тези твърдения, включително чрез ангажиране на експертиза, която след оглед на място в обекта да отговори на въпроса налични ли са в имота съдове за смет и извършена ли е услугата предвид твърденията на процесуалния му жалбоподател в последното съдебно заседание по делото.

Установи се по делото, че най-близко поставения контейнер за смет е на [улица] – жп Гара „И.“, на която е разположен 1 брой контейнер -1100 л. за битов отпадък с кратност на извозването 1 път седмично – на общо основание. Предвид липсата на подадени декларации по чл. 23 от НОАМТЦУПСО, както и на декларации по чл. 24 или чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО за процесните периоди се приема, че контейнерите за смет са ползвани от жалбоподателя на общо основание. Изложеното води до извод, че в близост до обекта на дружеството жалбоподател са поставени съдове за смет, които могат да бъдат ползвани на общо основание, като липсата на директен транспортен достъп до тях не е пречка за това. В случай че е необходим контейнер, които да бъде в непосредствена близост и да се ползва изключително от дружеството, такъв може да бъде заявен по реда на чл. 23 от НОАМТЦУПСО, което не е сторено. Отделно от това, липсата на данни за ползване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване от частно лице води до извод, че генерираните от обекта /който включва и сгради/ на жалбоподателя отпадъци са изхвърляни в предвидените за това съдове на общо основание. Доказателства за обратното жалбоподателят не представя.

Отделно от гореизложеното, във връзка с реалното извършване на услугата от общината по делото са представени договори, сключени между Столична община и изпълнители на услугата за изпълнение на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община“. Представени са още фактури, издадени от изпълнителите, ведно с актове за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи, с включени: събиране и транспортиране на отпадъци от контейнери до съоръжение за третиране, събиране и транспортиране на биоотпадъци /кухненски и хранителни/, събиране и транспортиране на биоотпадъци /окапали листа/ на обществени места, събиране и транспортиране на пепел и

стурия до съоръжения за третиране, ръчно почистване на отпадъци, механизирано метене на улици, улични платна, площади, механизирано метене на тротоари, велоалеи и други места за обществено ползване, ръчно метене на тротоари, регули на улични платна, алеи, спирки на МГТ, подлези, подходи към метростанции, механизирано почистване на пътното платно, ръчно почистване на пътното платно, миене с автоцистерна с маркуч на улици, тротоари, площади, спирки на МГТ, велоалеи, миене с автоцистерна на улици и площади, оросяване на улици и площади, почистване на подлези, събиране на едрогабаритни и строителни отпадъци, почистване на прораснала трева по улици, тротоари, площади, уборка на междублокови пространства, алеи, детски и спортни площадки и други места за обществено ползване, почистване на дъждоприемни шахти, почистване на графити и други, ведно с обобщени констативни протоколи, подписани от началник РИ „Н./В.“ и представител на изпълнителя.

Не е необходимо допълнително да се представят доказателства конкретно за извършване на услугата по сметосъбиране и извозване на процесния адрес на жалбоподателя, доколкото той е включен в сектор 7, за който има достатъчно данни за предоставянето ѝ.

Въз основа на изложеното настоящият съдебен състав намира, че са представени убедителни доказателства, че по отношение на жалбоподателя през процесния период 2018 г. – 2023 г. са предоставяни услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, както и че са извършвани услуги по почистване и поддържане на чистотата в териториите за обществено ползване в района, където се намират собствените му имоти, предмет на настоящото дело.

Относно услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, разпоредбата на чл. 71, т. 3 ЗМДТ предвижда, че не се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Следователно нормата не обвързва дължимостта на таксата с фактическото генериране на отпадъци, а с предоставянето на услугата по третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината.

Тази услуга е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретен недвижим жилищен имот, собственост на физически и юридически лица, нито с генерирането или не на битов отпадък. Предпоставките за дължимост на таксата за тази услуга са: правният субект да има качеството на лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от изричната разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организирила събиране и извозване на битови отпадъци, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Дължимостта на тази такса обаче, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение.

Безспорно като собственик на процесните недвижими имоти дружеството жалбоподател отговаря на първото условие. Изпълнено е и условието за приети решения на СОС и издадени заповеди на кмета на общината съгласно гореизложените мотиви.

Относно наличието на депо, което ползва Столична община за обезвреждане на отпадъци, по делото са представени по делото доказателства.

При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на фактите, че дружеството жалбоподател е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци, следва извод за дължимост на таксата за обезвреждане на БО. Следователно в случая ТБО и в компонентата за обезвреждане на БО е дължима за процесните периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г.

При изчисление на дължимите такси ревизиращият екип е приел за основа отчетната стойност на имотите, към която е приложил съответните промили, определени с горепосочените решения на СО, съответно за 2018 г.- 2023 г. за сметосъбиране и сметоизвозване е начислена посочената в Приложение Б глобална сума на таксата за един съд от 1100 л. Следователно правилно е изчислен размерът на ТБО за процесните периоди.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че оспорваният РА е законосъобразен, издаден от компетентен орган при спазване на установената писмена форма и процесуалните правила, както и в съответствие с материалноправните разпоредби, поради което жалбата срещу него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разностите в производството:

При този изход на делото и своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на разноски, на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето от ДОПК на същия се следват такива за юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 428 лева, изчислени по реда на чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1555,81 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Специализирани офис решения“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 1, чрез адв. Р. К. срещу Акт за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ № ДНД23-ТД26-70/24/16.01.2024 г., издаден от Д. Г., на длъжност инспектор в отдел “ОП - Н./В.” на „Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, потвърден с решение СфД24-РД28- 132/04.04.2024 год. на Директор дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична Община, с който са установени задължения в общ размер на 12842,36 лв. за такса битови отпадъци, главница – 9743,94 лева и за лихви върху ТБО – 3098,42 лева, за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2023 г.

ОСЪЖДА „Специализирани офис решения“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община **1555,81 лева**, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ:

